

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 14. 6. 1919, sp. zn. Kr I 201/19

Číslo: 61/1919

Právní věta:

Obcí vydaný pokaz na odběr potravin jest listinou veřejnou po rozumu § 199 písm. d), tr. z. aniž by na tom záleželo, že není opatřen podpisem a pečetí obce.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 14.06.1919

Spisová značka: Kr I 201/19

Číslo rozhodnutí: 61

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla:

Předpisy:

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Dle § 292 c. s. ř. dlužno pokládati za veřejné listiny takové listiny, které byly zřízeny veřejným úřadem v mezích jeho úředního oprávnění v předepsané formě.

Poukázky k odběru měly v první řadě za účel zajistiti stejnoměrné rozvržení zásob masa, kteréž obec opatřila, mezi členy obce, byly tudíž listinami, které sloužily k splnění úkolu, spadajícího do působnosti obce. Ta okolnost, že poukázky nebyly opatřeny úřední pečetí obce, nezbavuje jich vlastností listin veřejných, právě jako nedostávající se podpis. Trestní zákon jedná v §§ 199 lit. d) a 201 lit. a) o falšování listin jako o podvodu; shledává tudíž v tomto falšování jednání směřující k tomu, by někdo byl uveden v omyl. Dlužno proto jen zkoumati, zda předložená poukázka dle své formy mohla býti pokládána za listinu vydanou veřejným úřadem aneb veřejným úředníkem v přikázaném jim oboru působnosti. Tuto otázku jest však zodpověděti kladně, neboť nedostávající se úřední pečeť a podpis nezakládá žádného podstatného nedostatku.

Nedostatek podpisu a pečeti nezbavuje listinu, zejména, jsou-li pro takové listiny blankety, znaku veřejnosti, jen když jinak zůstává zevně patrnou jako výron úřední činnosti veřejného úřadu. Tomu bylo zde tak, ježto poukázka byla vydána na tištěném formuláři a je na ní vytisknut jako vydavatel „Obecní úřad v CH.“, což jí přes nedostávající se podpis a obecní pečeť dostatečně vyznačuje jako listinu vydanou obecním úřadem v jeho oboru působnosti. Listina, obžalovanou zfalšovaná, byla podle toho, co bylo řečeno, vydána obecním úřadem jako úřadem veřejným v oboru jeho zákonné působnosti, přísluší jí tudíž vlastnosti listiny veřejné dle § 292 c. s. ř.

Mimochodem jen budiž poukázáno k tomu, že po stránce subjektivní se stanoviska § 199 lit. d) tr. z. není vůbec třeba, aby si obžalovaný vlastnosti listiny veřejné jako takové byl vědom, a omyl dotyčný spadal by v obor omylu právního, jehož se dle § 3 tr. z. na omluvu dovolávati nelze.